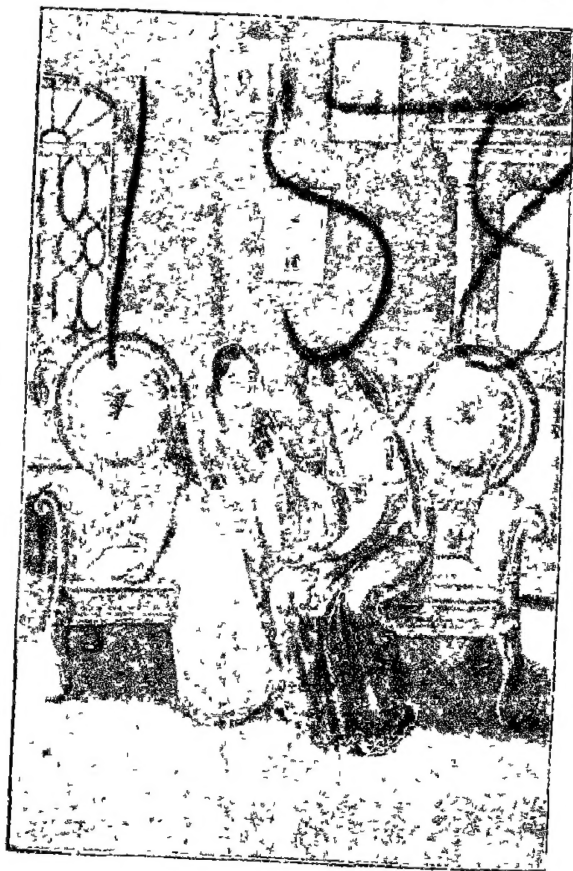

‘नवल-पुष्प-हार’

याज्ञे

गायन-नो. भंडार.

अनन्त कृष्णचन्द्र

मुद्रित-नो. नारायणदास. ले. नरीआह.

આપણે હિંદુસ્તાનમાં જુનામાં જુના અનુભવી કરીમશેને

હાથે તૈયાર થએલો

વગર ઈજ્જતે વાળ કાઢવા મોટે

તાજશાહી સાબુ વાપરો.

તાજશાહી સાબુ-વાપવાથી આમડી બળતી નથી.

તાજશાહી સાબુ-વાપવાથી આમડી ડાળા પડતી નથી.

તાજશાહી સાબુ-કેમી કુચ્છલી કેશનથી તૈયાર થાય છે.

તાજશાહી સાબુ-મિતની કેમી કુચ્છલી પેદ થાય છે.

તાજશાહી સાબુ-લાખી મુદત મુધી બળતી નથી.

તાજશાહી સાબુ-ચુનો, હુતાવનો, બેગ નથી.

તાજશાહી સાબુ-દરેક સ્થળે વેચવા મોટે એજન્ટની જરૂર છે.

તાજશાહી સાબુ-સાબુ સામુદ્રી એકસતી કામત રૂ. ૧ છે.

કેમી કુચ્છલી બળતી નથી તકલી-પાત અનુભવીના હાથથી

તૈયાર થએલો સાબુ ખરીદ કરી જમાવો ના.

મળવાનું દેકાલુ —

જે. ગોલ્ડ સમીથ એન્ડ સન્સ,

પોસ્ટ બોક્ષ-નંબર ૩૨૪ મુ. મુંબઈ.

પ્રત ૪૦૦૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૨૪૪૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જાણીતો લંડા ૨

વિષય ૬-૨-૧૨૧

નવલ-પુણ્ય.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંસ્થા

કુલનો ભોગ—

ગાયન ૧

વાગ્યાં હોય તે જાણે હો કામ બાણ વાગ્યાં હોય તે જાણે
ઓલા લંગોટીઆ શું પીછાણે હો કામબાણ વાગ્યાં હોય તે જાણે
અદલાઉદ્દીનને લાગ્યાં પૃથુરાજને લાગ્યાં ઠ ડા થયારે મસાણે
કરણધેલાને પાટણમાંહે લાગ્યાં મેં વાંચ્યું ઇતિહાસ પાને—

હો કામ બાણ

વાંઢો આ લાલજી કુકડ વિલાસી નયનોનાં બાણ મારી જાણે
ભોળી કેઈ ભેંસ બાઈ લડકી ઉઠે ત્યાં, નાક ઘચી નાખવું
તે ટાણે—હો કામબાણ

પુરુષ—

(૨)

કુલની પાંખડી લ્યો પ્રાણ— (૨)

ગણી અંતરની ઓળખાણ— કુલની

શ્યામ સલુણા અમ ઘર આવ્યા શાં કરીએ સન્માન,

નાથ નગીના પરીમલ ભીના મન માન્યા મહેમાન—કુલની

આજુ શું કહીએ સમજીને સખી નયનના ભાણ,

વિમળ કમળ આ સરોવર જળનું ભોળી જમર સુગાણ—કુલની

બધુ બંસરી— (૩)

જરા કહેજો સાંવરીયાં શા બધુ કર્યો ?
 બધુ કર્યો મન ઘેલાં કર્યો,
 હંતું મમ દિલ લોળું, બાળ, ના સમજ્યું કુંવારું કંઈ,
 કાતિલ તમારા કામણે ખાલા દિવાની થઈ;
 જીગર અમ લૂટી લઈને ના દવા પાગલને દેશે કંઈ,
 જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશે નહિ,
 હર્યાં અમ પ્રાણ નેહ નાથ, કરૂં વિનંતી સતાવો નહિ,
 મોહન તમારાં હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ;
 શરમવશ શું મુખે કહેવું દયા ઘાયલની લાવો કંઈ;
 શરમ આંખોની રહેતી હો, કલ્પેનાં ફૂલોં કાપો નહિ.

બસિરાળ— (૪)

મારી સજની, તું કયાં રમીઆવી રજની, સાચુ ખોલ ખોલ ખોલ,
 શાણી સૈયર, તું શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ છોડ ?
 હમણાં માળા ગુંથી હતીને, હમણાં કેમ કરમાણી,
 પરસેવો તને કયાં મળ્યો, તારી ભમ્મર કયાં ભીંબણી—સાચું.
 કાળો ભમરો શીરપર બેઠો, ઉરાડતાં ગભરાણી,
 લાપેટે લટ છુટી ગઈ—મારી ભમ્મર ત્યાં ભીંબણી,—કેડો
 કસ્તુરી તારા અંગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
 નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી, મળીયો કોણ ઠગારો—સાચું.
 અંદ્ર મરોવર નહાવા ગઈતી, પાટે મળ્યો એક માળી,
 જામ ભરીને ગજરા આપ્યા, હું તો તમથી હારી—કેડો

રામાંડલીક—

(૫)

ખુને જીવરકો પીતી હું બસ ગમમેં તેરે ચાર,
 શહેરે ચમનસેં ફીરતી હું બસ ગમમેં તેરે ચાર.
 મય ચુપકે ચુપકે રોતી, મુંહ આંસુઓસે ઘોતી,
 વો કહાં ગયો મેરો મોતી, મોતી બીના ના સોતી—
 બસ ગમમેં તેરે ચાર—ખુને

દીલ ઉસીકું દીજીએ દીલદાર ચાર હો,
 કયા હિંદુ કયા મુસલમાન—કદરદાન ચાર હો,
 મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઈ, મેં પલંગસે નીચે પડ ગઈ,
 વોહ કહાં ગયો મેરે ખ્યારે, મેં અમ્મી જેસી બલ ગઈ.
 બસ ગમમેં તેરે ચાર—ખુને

ખાકી પુતલા—

(૬)

રંડી નહી કીસીકી ચાર, અએ ઘરખાર લુટાને વાલે !
 હએ જુઠા ઇસકા ખ્યાર, સખ નકલી કારોખાર
 ઇસમે નહા નહી હએ ચાર, અએ ઘરખાર લુટાને વાલે !
 ઇસને દેખા ચોઠ હએ જીસકો, ચેહ જાલમે લાઈ ઉસકો,
 ખાકે માલ કહા તુમ ખીસકો, અએ ખેટા મુરગી વાલે.
 જીસકે પાસ હો ડેખબલર મોટર, બસ મર ગઈ રંડી ઉસપર
 ફીર ઉસકા ઉડાયા છપ્પર, છકટા બન ગએ મોટર વાલે
 રંડી નહી કીસીકી ચાર, અએ ઘરખાર લુટાને વાલે !

મહાશ્વેતા કાદમ્બરી— (૭)

શું કહું કથની મહારી રાજ, શું કહું કથની મહારી,
હું તો દેવના ત્રાસે હારી રાજ.....શું કહું
પરખી પારી જાતીક મેં અર્પણ કીધું મન મહારે;
પતિ તજ પરલોક સિધાવ્યા કરી જીવતર મમ ખાંડે રાજ-શું
ચંદન કાષ્ટની સ્ત્રીતા રચાવી, પતિ મહાગમનની આશે,
શુન્ય દેહ મમ સ્વામીતણે, પણ ઉડી ગયો આકાશે રાજ-શું
અરખું મેં સર્વસ્વ સ્વામીને પ્રેમની કંઈની ધારી;
તજ જગત જંગલ સર્વ હું પ્રીતે ભળું ત્રિપુરારી રાજ-શું
મહાશ્વેતા કાદમ્બરી— (૮)

થઈ પ્રેમ વશ પાતળીયા મારા મનના માલીક મળીયારે થઈ.
પ્રીતે કરો મુખવાસ સજનવા, રાજ હૃદયના વાસી,
પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફરીયારે થઈ.
ભાગ્યવંત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન સફળ થયું મારે;
કરો શ્રી હરી શુભ તમારે, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે થઈ.

અનુસુયા— (૯)

આંખ વિના અંધારે, સદાય મારે આંખ વિના અંધારે.
કોઈ કહેશે લાલ લીલું-આ ધોળું ને આ પીળું;
મારે મન સઘળું કાળું કાળું રે (૨) સદાય.
કોઈને જગ લાગે સાંઠે-કોઈને લાગે નડાંઠે;
મારે મન જીવતર ખાંડે ખાંડે રે (૨) સદાય.

ભત્તરે—

(૧૦)

પીં-ધીક યુવા ધીક મુજને, ધીક કામ વીકારજી.
જેણેરે ભુલાવી મને સત્યથી, કર્યા નીચ વિચારજી,
ભેખરે ઉતારો રાજા ભરથરી.

ક્ષમા કરોરે રાજા રંકે ધું નારી અજ્ઞાન જાતજી,
અન્ય વખત એવું નહીં કરે, લાજ્યા માતને તાતજી-ભેખરે.
ભ-કપટ રૂપીરે રાણી પીંગળા એ શું ખોલે વચનજી;
રાજરે તજ્યું તુજ કારણે જો વિચારીને મનજી;
ભિક્ષા દેને મૈયા પીંગલા....

તુરે ખોટી ને ખોટું રાજ છે, ખોટો સારો સંસારજી,
અલખ જગાવું વને એકલો, જેથી પામુ ઉદ્ધારજી-ભિક્ષા
પીં-રહોતો રાજા રસોઈ કરે, જમતા જાઓ સ્વામીનાથજી,
ક્ષીરરે નીપળવુ ક્ષણ એકમાં જમીએ આપણુ સાથજી-ભેખરે
મદીરે કરાવું રંગ મહેલમાં, રાખું શુભ અવાસજી.
જેમરે જાણે નહીં જગતમાં, સાધો જોગ રહી પાસજી-ભેખરે
ભ-મહેલરે તારાને રાણી શું કરે, કેવો શુભ અવાસજી.
ક્ષીરરે ભોજન તારું રાણી શું કરે, નથી ભોગની આશજી-ભિક્ષા
વાસી જંગલના જોગી અમે, નહીં ગ્રામમાં વાસજી.
વિષની વેલીથી અજગો રહું, નહિ નારીનો પાસજી-ભિક્ષા
પીં-ભગવાં જોઈ રાજા ભરથરી, દાવાનળ દીલ થાયજી.
માઈ કહો ન મારા કંથજી, લાગે દેહમાં લાયજી-ભેખરે
ભ-વધુરે શું વડુ રાણી પીંગળા કરે અરે કેટલો ઉચ્ચરજી
અંધુ જેવોરે અંધુ તજ્યો માર્યો વચનનો મારજી;
હવેરે રાજને રાણી શું કરે !

અહુલ્યાબાઈ--

(૧૧)

મને એવો પરણ્યો ભાવે, બાલ્યું આંખે લાડ લડાવે,
 મોકર થઈને નમતો આવે, લાગે પાય પાય પાય,
 મને ગમતાં વચ્ચે લાવે, હીરા મોતીડા મંગાવે,
 પ્રેમે પ્રીતિરસ પીવડાવે, ચિતડું ચાય ચાય ચાય,
 મીઠી ખસરી હું-એ મણીધર, મધુર નાદ પર રોલે,
 નયન ઇશારે થનથન નાચે, ખમા ખમા કહી બોલે
 નમતો જાય જાય જાય,

{ ભલે મેઘ એ હોય શ્યામ હું વીજળી થોડી થોડી,
 કામણુગારો કૃષ્ણ ગણીને, અનુ રાધીકા ગોરી-જેડી,
 જુગતી થાય ધાય થાય,

{ ઘોળે દિવસે રાત કહું તો, હાજી હા જે કરતો,
 બની દીવાનો રૂપ રંગમાં પાછળ પાછળ ફરતો,
 હક હોવે ઘણી; તો તેવો જોઈયે લાગે પાય પાય પાય,

સંસાર નૌકા--

(૧૨)

શ્યામ બુલે હીંડોળા કુંજન બનમે ! કુંજન બનમે મધુ બનમે
 લતાએ પુષ્પોકો બુલેમે કયા બુલાતી હંએ ?
 પવનકે ઝોકેમે કયેસી સુગંધી આતી હંએ ?
 અમનમે બુકતે શાખે સમા દીખાતી હંએ ?
 મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ રમાની હંએ
 ખસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનમે

અ પ્રકળા—

(૧૩)

શેકાણી-મારવાડશે રેટીઓ કે કંતી મૂકી પુણી-રાજ (૨)

ગોમાળ ખાદીરી આબાદી દેખી લાડીજ રે ધુણી—

મોકે રેટીઓ દીલાવો-મોકે ખાદીરે પહેનાવો

શેકાણી-ખાદીરી શાડીને ચોળી-લાડીજ શણગારી

ગોમાળ-સોંધુ ભાડુ શેખપુરરી જતરા કરવા આડી-મોકે

આપ કમાવે બેટા આવે એશી ખાદી રોપી

આપુ પહેને બદન બેટા પહેને ગાંધી ટોપી-મોકે

શેકાણી-ગોરી કાતે રેટીઓ-મેં ખાદી તાર બનાડે

ગરીબકો હય માળવો-ગાંધીજીકા ગુણ ગાર્ડ-મોકે

અલતા પુર્જ—

(૧૪)

(રાગ કવાલી)

યુ બુદ્ધ કર ન બલિમ લુટકો કરમકે બદલે

એક દીન તુજે મિલેંગે બુદ્ધો મીતમકે બદલે

ઈસ બુદ્ધને ના રવાકી આખર સજા મિલેંગી

દોજખકા ગાર હોગા બાદે ઇરમકે બદલે૦

ઈસ અયસે આરબુ પર કુલા હુવા હય નાહક

મીટ્ટી કપ્પ હોગી બહો હશમકે બદલે૦

દૌલત ન સાથ રહેંગી અજમત ન પાસ હોગી

કીડે ઠકનમેં હોગે બહો હશમકે બદલે૦—

સૂર્ય કુમારી—

(૧૫)

સોહામણી સ્વર્ગની નાટ એકદીન સોભાવજો હો રાજ

રમીલા અમરાપુરી નાટ એકદીન સોહાવજો હો રાજ.

સાખી.

મૃત્યુલોકનાં મનુષ્ય કયાં કયાં અમરાપુરી ઘાટ
અઘટિત-કહો એ કેમ બને વસમીવીકટ એ વાટ
સુગટમણિ તમે રાજસદનના પારીજાત તમે નંદન વનનાં
રાજવંશી દેવાંશી રસીકવર પ્રિત જ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર
મેળવવા અંતરમાં અંતર સ્વર્ગ અમારું સોહાબજો હો રાજ.

રાજ સંભાષ— [૧૬]

રાજ તારા ડુંગરીઆ પર બોલે ઝીણા મોર
મોર જો બોલે પર્વેયા બોલે કોયલ કરેરે કલશોર (૨)-રાજ
માઝમ રાત વીજલડી ચમકે છાઈ ઘટાશી ધનધોર (૩)-રાજ
સાખી.

કોકિલ કલવર તુ કરી બળતીને નવ આળ
હું સુતી પિયુ વિરહમાં હુંડે ઉતરે આળ
બાઈ “મીરાં” કહે પ્રભુગીરધરનાગરતું મારા ચિતડાનોચોરરાજ
છત્ર વિજય— [૧૭]

મોહે પનઘટ પર નંદલાલ છેડે બયો રે.
મોરી નાબુક કલૈયાં મરોર ગયો રે;
મોરી ચોલીકે તંગ બંધ તોરે ગયો રે—મોહે
કંકરી મોહે મારી ગગરી ફોર ડારી;
શ્યામ સુંદર ચુનરીઆં લીંબય ગયો રે;
મોહે નયન કે સેનમેં સમન્નય ગયો રે—મોહે

રાજ તિલક—

[૧૮] રાગ કવાલી

સહુ ફરજંદ ખુદાનાં છે સહુમાં તુર ખુદાતું છે
અમર હો હિંદુ યા મુસ્લીમ સહુ કુદરત ખુદાની છે
પદો પુરાણુ યા કુરાન અવસ્તા બાઈબલ ઇન્જલ
સહુમાં તેજ છે સરખું સહુ કુદરત ખુદાની છે
જપો મુખ રામ કે રહેમાન અમર જરથોસ્ત કે ઇસુ
જુદાં છે નામ એ તો પણ સહુ કુદરત ખુદાની છે
પ્રભુ છે કાશી કાળામાં મંદિરો ને મસ્જિદોમાં
કરી હકતાલા એ “અમૃત” સહુ કુદરત ખુદાની છે.

દુય કુમારી—

[૧૯]—રાગ ગઝલ—

રીબાયો છું ફસાયો છું કુટાયો છું લુટાયો છું
હુલાયો છું મુંઝાયો છું અમારી આમ બાબત છે.
પકડતાં બાળમાં ઉંદર ભરાયો સર્પ તે અંદર
હૈયું ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે !
ખીબાણું નાર નખરાણું મુઝાણું નેઈ ગોટાળા
પછીથી પુંછડાવાળો મર્યો તો આમ બાબત છે !
તમાસ કદ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે,
તમાસ શત્રુ સપડાશે અમારી આમ બાબત છે !
તમારી એ કબુલત છે ! અમારી આમ બાબત છે !

૨ મહાલિકા—

[૨૦]

હડં છોડ સખી ચલ સંગ મેરે તોહે વૃજમે કાન યુદ્ધાવત હેં
 નહીં તુમ બીન વાંકો અચન પરત નહિં ખાનપાન કુછ ભાવત હય
 મોર મુકુટ નહીં પહેનત હય નહિં અંગ સુગંધ લગાવત હય
 નહીં ધેનુ ચરાવન જાત સખી વોહે અંગીનાદ ન ભાવત હય
 કયું એસો હીયો તેરો કહીન ભયો તોહે લાજ શરમ નહિં આવત
 જાકો જોગીજન ધ્યાન ધરત બ્રહ્માદીક પાર ન પાવત હય
 તોરી પ્રીતમેં ભુલ ગયો પ્રભુતા તકચીર વો માફ કરાવત હય
 એક જાતન ઝુંક કહું સજની અખ કયા ઈતના તરસાવત
 પિયા માધોસે બેગે મીલો ખ્યારી વો તેરેહી નાજ ઉઠાવત
 રાગ મ ભાગ્ય— [૨૧]

સાખી.

કાયા કહી જાયા થકી-કોથી અલગ થાશે નહીં
 સ્વામી વીના સતી નારથી-પલવાર જીવાશે નહીં.
 ભારત રમણી એ છે નાર;
 એકને માને એકને જાણે એકજ સમજે પ્રાણાધાર-ભારત
 પતિને સમજે જગની જયોતિ જીવનના અજવાળા
 રોમ રોમને શ્વાસ શ્વાસ પર જપતી પ્રિયતમ નામની માળા
 અહો નીશ એજ વિચાર.....ભારત
 કોઈ કરે વિશ્વનુની ભક્તિ કોઈ કરે શંકરની સેવા
 સતિનો વિશ્વ શિવ પતિ છે અન્ય થકી નહીં લેવા દેવા
 એજ કરે ભવપાર.....ભારત

માયા મોહિની—

[૨૨] રાગ-ગજલ

વખત પલટાય છે. જ્યારે બધું પલટાઈ જાય છે
 અને છે દાસ ભુપતીને નૃપાણી દાસ થાય છે.
 હતો ખોંખાર અશ્વોને ખરો ત્યાં ભૂંકતા જોયા
 હતા જ્યાં દાન કરનારા હુંટારા ત્યાં જણાયે છે-વખત
 નથી એ દોષ કોઈનો ખરેખર ખુબી કીસ્મતની
 હતો જે ભક્ત સીંહોનો શુંગાલો આજે ખાએ છે,
 બધી જહોજલાલી આ દીવસ ખે ચારની ગાફીલ
 બની મગરૂર માણસ તું વૃથા શાને ફેલાયે છે-વખત

કામલતા—

[૨૩]

બાટ જીવે છે વહાલી રસીક વર રજા અમેતો લઈશું ખા
 પ્રેમ ગુંથણી ગુંથો છાનાં દુર હમે તો થઈશું ખા
 મને એકલી મુકીને તમે જાઓ ના;
 થશે બેકલાં તમે ત્યાં જાઓ ખા.
 મને લાગે છે ખડીક— બધું ઠીક છે ઠીક;
 એમ કેમ.....

ખાલી કરો છો પતરાજી— અમે જઈએ એમાં રાત;
 છતાં કરો છો સફાઈ— છોડો જામું હમે ખાઈ;
 હવે આવજો ખા— સખી તું.....
 હા આવજો ખા— અલી તું.....
 હા આવજો ખા—

કરો અમેન અમન હમે-જઈશું ખા.....રાત

અિલ્લમંગળ ઉર્ફે સુરદાસ— [૨૪] રાગ, ભજન—
 વિષય વાત મમ માત તજીને કૃષ્ણ ભજન તું કરવા દે
 ધર્મ વૃત્તિએ ધરણીધરનું ધ્યાન ધૃતિથી ધરવા દે
 અધમ પંથુને અલગ રાખી ભંડાર ભક્તિને ભરવા દે
 નટવર નામનું નામ મળ્યું છે તો ભવસાગર તરવા દે !
 નાશવંત નર નામ છોડીને અક્ષય વસ્ત્રે વરવા દે—વિષય ૦
 અિલ્લમંગળ ઉર્ફે સુરદાસ— [૨૫]

દાસ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવોરે—ટેક
 સંસારી સંબંધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
 હુંતો બની જોડો આવો આવોરે—દયાળુ.
 આંખો બિના સંકટ આવું ખાડામાં જોયા ખાઉં
 વારે અબિનાશી આવો આવોરે—દયાળુ.
 સતી અનુસુયા— [૨૬]

મારે મોઢે મનાવી રાજકહેવરાવી કલાવી પટાવી પુછો શું ભમે (૨)
 કુલ મુગંધીવાળાં રૂંડારંગે રૂપાળાં તેની મીઠી સુગંધી કેને નાજમે (૨)
 લીલાં પીળાં આડ પાન ઉપર પંખી કરે ગાન;
 રાજ કોને સાંભળવા કેને ના ગમે (૨)
 વાહ ! કેવી છે શાહી મોલે મધુર નાચી;
 ડાહી ડમરીના મોલ મારા મનમાં રમે—મારે.

એમાં શું—

(૨૭)

આપણે કરશું વકીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી
 પછી ઘણી ઘણીયાણી થઈને માલશે બા !
 આપણે પે'રશું પાટલુન ખુટ કોટ નેકટાઈ;
 પછી ઘણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા.
 આપણે થાશું સોદગર કરશું ધુમ ફરર !
 વરજી લેંઘા ચોળી - પહેરી સાચવશે ઘર !
 ઘાઘરા પલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર;
 એ મારા હિંદ તારો થઈ ગયો બેડો પાર-કરશું.

એકજ ભુલ—

(૨૮)

મને લોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરે ?
 અણુસમબુને ફેસલાવી રે મા, કેમ કરે ?
 મારી પાસે પાસે આવે, છાની વાતો સાંભળાવે,
 માંદે દીલ લલચાવે, પેલો ગરજ;
 ખ્યારી કહીને બોલાવે એની પાસે કેમ ફાવે !
 એ તો સાંભળે ન એકે મારી અરજ.
 છાતી....માંતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયરે-મા.
 એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો બાણે નાગ પાશ,
 પછી હોય કે ન હોય મારી મરજ,
 કંઈ પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાં ની મરજ,
 થઈ બેસે છે ઘરાર મારો વરજ !
 છાતીમાં તો થરરર રરરર થરરર થાયરે મા કેમ કરે ?

સાગ્યોદય—

[૨૯]

મને વરવાની આશમાં જોને વર પેલા સલામો ભરી રહ્યા-મ.
 જોબનનો નવરંગ ચડ્યો, તને અંગ અંગે સખી,
 ખીલ્યું અનુપમ રૂપ મનોહર—પેલા સલામો.
 મીઠાં સુષુપ્તે જીત કામણ જો પ્રેમનાં, શ્રંગારો મોકલે વસંત આ.
 બને રચીકવર બાઈ મળ્યાં તને, ખોળે કાં કંથને ?
 વરને વસંતને ? ખોલાવશે તને—પેલા સલામો.
 હુચ્ચો પવન મારે અંગે લપટાયછે, ભમરો આ કંઈક કહી જાયછે
 ગાંડા બન્યા છે બેઉ તારી મિઠાશમાં, રસના ઉલ્લાસમાં
 બાહુના પાશમાં, ખેલે વિલાસમાં—પેલા સલામો.

મીનજી-મુંબજી—

[૩૦]

અમર રહો અમ અમરપુરી સમ નંદનવાડી

આ ગુજરાતની વાડી.

કૃષ્ણચંદ્રના બસી નાદમાં, ગીરા ગુજરી ડોલે,
 જેના સંતાનો ઉચ્ચારે, વેદ મંત્રના ઓલે;
 દેવતરે ગુજરાત જગતનું, જ્ઞાન કરાવે પ્રસન્નમનું,
 જેના પાને પાને લખાયા કર્મયોગના લેખ.
 ‘અહીંના પરમોખમ’ આપણું જીવનમુત્ર છે એક—આ ગુજરાત.

પ્રપંચી પતિવૃતા બાને બોળો ભરથાર.

ફક્ત ચાર આનાની ટીકીટ મોકલી મંત્રાવી લેવી.

શુક્રેશ્વર-જુહાલાલ નારાયણદાસ મુ. નડીઆદ.

વીરાટ પર્વ--

[૩૧]

કનકયા મોસે ખેલો હોરી કરો ના ઠીકોરી
 ચંદ્ર બદન નવ નટન ગ્વાલીની નયનોકી મતવારી
 લેલે હાત પર માર કુકમ, કર બહીયાં ઝકઝેરી;—કનૈયા
 અખીલ બુલાલ કે બાદર છાપે, ખેલ નનંદ મીહારી
 કુંવર કાન મોહરંજ એ બીડકો, ભીનત ચુંનરી મોરી;—કનૈય
 સમ સખીયાં મીલ બન બન આઈ, કોઈ શામલ કોઈ ગોરી
 અપને અપને મન્દીરસે નીકરી, આમ નનંદકી ચોરી—કનૈયા.

સરસ્વતિચંદ્ર—

(૩૨)

શીતલચંદ્ર જેવું વદન કાન્તિમાન
 નયન મીચી લે તું શાન્તીથી વિરામ
 બાણે જઈ લેટું એવા હમજકા આવે છે
 બોલું કંઈ મોલું ત્યાંતો શરમ દબાવે છે
 કંઈ કાંઈ અંતર યાય, યાય, યાય ના રહેવાય,
 ચાલું ત્યાંતો ચરણો, અન્યો અન્ય અથડાયે છે.
 લાગી લાગી આ સમર, દહાય, દહાય, દહાય, ન રહેવાય
 બગોળ બગોળ બહાલા, નીંદ્રા વીસરી લો
 રાગી થઈ ત્યાગી બહાલા, ત્યાગી સમાધી લો
 લગી લગી લાશું હું પાય, પાય, પાય, ઢોળું વાય—શીતળ

સુરદાસ—

(૩૩)

ખોલું કયાં મેરે ખ્યારેકી બતિયાં
 ખોલું કયાં મેરી છાટીસી છતિયાં—
 ન ધીર એન ધરિ રેન ચુમિ ચુમિ
 બહન શયન મેં દુઃખી કર ડારી
 કિય પર હરી ડર, છત અધરન પર-ખોલું
 સાખી.

મરેર ડારો જોરસેં-મેરે કોમલ અંગ
 એસે નીરદય નાથકો-સુપને કંઈ ન સંગ-ખોલું
 સાખી.

ત્રાસ બઢયો તનમેં અતિ-હીયકો ઘટયો હુલાસ
 એસો જો મેં જનતી-તો જાત ન પીયુંકી પાસ-ખોલું

અરૂણોદય—

(૩૪)

તમે જો જો ન વાયદા વીતાવજો,
 પીયુ પહેલી પેસંજરમાં આવજો;
 હાર તોરાથી સ્વાગત શોભાવજો—પીયું
 સીલકની કીનાર કોઈક વાયલ આછેરાં,
 કોઈક નવા નાટકના અઝા ઓપેરા;
 થોડાં હે-ડખીલ હેર ઓઈલના લાવજો—પીયું
 એક હારમોન્યમ પેરીસતુ લાવજો,
 આવવાનો તાર મને આગળથી આપજો;
 તમે સામા સ્ટેશન પર સીધાવજો—પીયું
 સમાપ્ત.

તૈયાર છે. રમુજ સસ્તાં પુસ્તકો તૈયાર છે

પ્રપંચી પતિવ્રતા યાને લોળો ભરથાર	૦-૪-૦
ડાહ્યો કે દીવાનો યાને મૂરખકે પંડીત	૦-૪-૦
શઠરાયની શઠતા	૦-૪-૦
લગ્નગીત મણિમાળા ...	— — — —	૦-૪-૦
ડાકુની દીકરી (ડીટેક્ટીવ વાર્તા) —	— — — —	૦-૮-૦
ભયંકર કુતરો (ડીટેક્ટીવ વાર્તા) —	— — — —	૧-૦-૦
સચ્ચિત્ર છેલની વાર્તા —	— — — —	૦-૧૨-૦
સોળ વરસની સની (ભા. ૧ થી ૨૦) —	— — — —	૧-૦-૦
મુંબઈની શેઠાણી (ભા. ૧ થી ૫) —	— — — —	૦-૫-૦
વરઘેલી વીણા (ભા. ૧ થી ૮ —	— — — —	૦-૧૦-૦
ગામડીઓ ગમાર (ભા. ૧ થી ૪) —	— — — —	૦-૮-૦
સુવર્ણપુરની ચુંદરી (ભા. ૧ થી ૪) —	— — — —	૦-૪-૦
હીન્દુ કીર્તન (પાંચ ફોટા સાથે) —	— — — —	૦-૬-૦
ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ (બે હજાર ગાયનોનો મોટો સંગ્રહ), —	— —	૨-૦-૦

મળવાનું ફોન : —

પુસ્તકસેતર-જીદુલાલ નારણદાસ ચોકસી.

મુ. નડીઆદ.

શ્રી લક્ષ્મીવિજય પ્રી. પ્રેસ (આગ્રા) રતનપોળ નગરશેઠની મારફતે
 દેસાઈ શાયચંદ જી.નલાલે છાપી, અમદાવાદ.

વિલાયતી ફવાખાનામાં અને ઢોંગી બુવા જતીઓમાં
સકરો રૂપીઆ ખરચી
નીરાશ થયેલી સ્ત્રીઓને માટે આશાનું સોનેરી કીરણ

ગર્ભામૃત.

નામની દત્તા દેવી અમૃત સન્તાન છે. કરી બાળક ન થયું હોય, એક વખત બાળક થયા પછી બાળક ન થતા હોય, અધુરા માસે ગર્ભસ્ત્રાવ થતો હોય, મૃત બાળકનો જન્મ થતો હોય, તેા ગર્ભામૃત વાપરો.

ગર્ભામૃત મેવન ટુંકું સમય કચવાથી (નાની-મોટી તમામ) નીરાશ થયેલી સ્ત્રીઓને બાળકની જરૂર પ્રાપ્તિ થાય છે કૌમત ફક્ત સાત રૂપીઆ.

ગર્ભામૃત વાપરવા છતાં બાળકની પ્રાપ્તિ ન થાય તેા પ્રતિજ્ઞા પુર્વક પેસા પાછા આપવામાં આવશે.

ગરીબ માણસની પાસેથી ફક્ત બે રૂપીઆ પ્રમોદાખાતામાં લઈ દવા આપવામાં આવશે.

મળવાનું ડોઝાલું:—

જાદવ ફાર્મસી.

૩૦ સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે,
મુ. નંદાઆદ.

આવૃત્તિ બીજી કૌમત એક આનો. સને ૧૯૨૫

